

Dolní Újezd
Jezernice
Loučka
Podhoří

Farní časopis

Říjen 2020

Kontakt na správce a redakci:

fatau@seznam.cz,

tel.: 736 522 840,

www.farnostitriangl.cz

Draží přátelé,

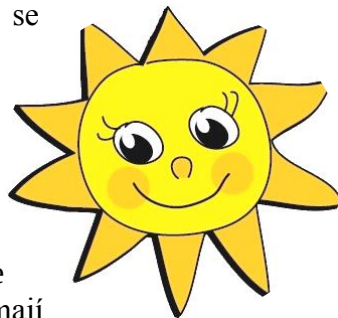
zamávali jsme léto, které bylo letos opravdu velmi vydařené a nádherné. A přivítali jsme příchod podzimu, který je sice vybarven překrásnými odstíny barev vadnoucího listí v korunách stromů, ale přesto už jeho krása nestačí rozehrát lidskou duši tak, jako slunečný den v létě u vody. Ale tak to v přírodě chodí. Každé roční období je krásné a člověk se učí tu krásu v něm objevovat. Jsou milovníci zimních sportů na lyžích či snowboardu, kterým přijde vhod mráz a sníh, pak jsou vyznavači letních sportů jako plavání, cyklistika nebo tenis. Najdeme milovníky toulek přírodou, kteří zase dávají přednost jarnímu nebo podzimnímu času, právě kvůli mírnějšímu počasí a snesou i nějaké ty kapky deště. Každé období má své plusy a mínusy. Celý tento koloběh ročních období nám může připomínat, jako živé a barvitě podobenství, běh lidského života.

Na jaře jsme svědky nového rození. Všechno kvete a pučí (jenom mně nikdo nepučí), vrací se ptactvo z dalekých teplých krajů a zpívá své ptačí hity (Morava krásná zem, osázená vinohradem...), objevuje se spousta živočichů, kteří se probouzí po zimním spánku. Jaro je obraz mladosti a nového zrození. Nových zamilovaných.

Léto ho v posledních letech brzy střídá. To už je však rozkvět plnosti. Všechno je v plném proudu. Nechybí slunce ani průtrže mračen v občasných bouřkách, je všeho dost, všechno je jakoby v plné síle. Chlazené pivo nejhorší kvality chutná jako ten nejvzácnější nápoj na světě. Všude kolem všeobecná spokojenost. Vysoká rychlost. Nikdo si v tom tempu nevšímá a nevěří, jak rychle léto mizí. Pak vystřídá léto podzim. Tu se najednou všechno jakoby zpomalí. Už je méně úsměvů a smíchu na ulicích. Děti neběhají sem a tam „po venku“. Hřiště se vyprazdňují od hlučících a štěbetajících malých návštěvníků. Nad komíny se objevují první obláčky kouře. Lidé dávají přednost teplu rodinného krbu. Přes zamlžené okenní tabulky je pohled do deštivé krajiny jaksi smutný. Jako bychom něco radostného nezadržitelně ztráceli. A dřív a dřív se stmívá.

Připravujeme se na rozloučení s tím, kterého jsme měli po celý rok tak rádi, když nám přinášel úsměv na tváři – bratr slunce. Bluesový kytarista improvizuje píseň až příliš přiléhavou na situaci, v níž se ocitáme: The autumn leaves (podzim odchází). Ale to už nám klepe na dveře návštěvnice s rampouchem u nosu, paní zima. „Až se tě zeptá paní zima, co jsi dělal v létě?“ Známe toto pořekadlo. Přichází každý rok. Něco si odnese. Přinese chlad a někdy i mráz, i když v posledních letech až tak moc zase ne. Avšak cosi se v nás jakoby zastaví. Jsme doma v obývacím pokoji a něco nám chybí. Plískanice venku neláká k večerní procházce. Zpomalilo se tempo dní a my jsme utekli k televizním obrazovkám, abychom se alespoň trochu poveselili z rádoby povedených vtipů umělců, kteří se přece musejí nějak uživit. Venku je tma a ticho. Jen vůně spálených briket, uhlí a téměř suchého dřeva prozrazuje, že člověk je rád, že je v teple. Jsme unaveni, odpočíváme a říkáme si: „kdy už konečně zase vysvitne sluníčko?“

A opět čekáme na jaro. A ono přijde... Toto je zároveň podobenství života člověka. Mladí nevnímají jeho tempo a staří nevěřicně kroutí hlavou s otázkou: „jak to tak mohlo všechno rychle utéct?“ Ale pokud člověk žije moudře, pak jeho život neletí jako formule 1 po rychlodráze. Spíše se náš život podobá v těch různých cyklických opakováních pohybu na spirále. Prožíváme sice každoročně podobné věci, ale pokaždé jsme o něco výše, o něco blíže k našemu Cíli s velkým „C“ a tím, jak věříme, je Bůh. Každá etapa našeho života tudíž dává novou šanci objevit a pochopit, v čem je ten základní smysl a podstata. Jen život prožitý v lásce dává našemu životu náplň.

Draží přátelé,

píšu tento přírodou inspirovaný úvodník na začátku měsíce října. Tuším, že se něco chystá, ale nedokážu to přesněji specifikovat. To ostatně všichni budeme vědět lépe už za několik málo dní.

Chci vám říct, že pokud by nastala situace, že se nebudeme moci zase nějakou dobu vidět osobně, pak vezte, že se svou vírou nejsme nikdy sami. „Hle já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“ říká Pán a On přece také řekl, že „kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Ty malé chvílky strávené s Pánem v modlitbě doma jsou jako kratičké záblesky slunce, když se mraky rozestoupí ve zdánlivě beznadějně uplakaném deštivém dni. Jsou sice krátké, ale ukazují, kudy dál a že má smysl pokračovat. Z každého tmavého tunelu vede cesta ven a na jejím konci čekají hřejivé paprsky slunce. Obracejme se tedy s důvěrou k naší nebeské Matce, zvláště nyní, kdy se ocitáme na prahu měsíce jí zasvěceného.

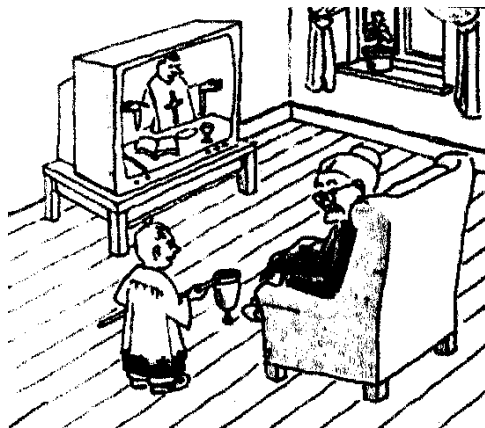
Bůh vám žehnej

Padre Pedro

Co dodržovat v kostele:

Stále dodržujeme to, co již platí – nosíme roušku, dodržujeme rozestupy, desinfikujeme si ruce, v kropenkách nehledíme svěcenou vodou, pozdravení pokoje pošleme úsměvem a zamáváním a přijímáme Tělo Páně na ruku. Shromažďovat se můžeme do 100 osob, ale musíme k tomu všemu vypustit zpěvy.

Bratři, držme se ☺

Trocha aktuálního humoru:

Rozpis bohoslužeb

Datum	Den	Dolní Újezd	Jezernice	Loučka	Podhoří	Bohoslužby
4.10.	Ne	9:30	8:00	17:30	11:00	27. neděle v mezidobí (adorace Dolní Újezd)
5.10.	Po	17:30				27. týden v mezidobí
7.10.	St			16:30		Panna Maria Růžencová
8.10.	Čt				18:00	
9.10.	Pá		17:00			
10.10.	So	7:30				
11.10.	Ne	9:30	8:00	17:30	11:00	28. neděle v mezidobí (adorace Jezernice)
12.10.	Po	17:30				28. týden v mezidobí
14.10.	St			16:30		
15.10.	Čt		17:30			
16.10.	Pá				18:00	
17.10.	So	7:30				Sv. Ignác z Antiochie
18.10.	Ne	9:30	8:00	17:30	11:00	29. neděle v mezidobí (adorace Loučka)
19.10.	Po	17:30				29. týden v mezidobí
20.10.	Út			16:30		
22.10.	Čt				18:00	
23.10.	Pá		17:00			
24.10.	So	7:30				
25.10.	Ne	9:30	8:00	17:30	11:00	30. neděle v mezidobí (adorace Podhoří)
26.10.	Po	17:30				30. týden v mezidobí
28.10.	St			16:30		Svátek sv. Šimona a Judy
29.10.	Čt				18:00	
30.10.	Pá		17:00			
31.10.	So	7:30				
1.11.	Ne	17:30	8:00	9:30	11:00	Slavnost Všech svatých (adorace Dolní Újezd)

Sbírký:

Září

<i>Farnost</i>	<i>Na opravy 20.9.</i>
Dolní Újezd	2.083,-
Jezernice	1.200,-
Loučka	5.500,-
Podhoří	2.200,-

Říjen

11.10. Na misie
18.10. Na opravy

Žalmy:

- 4.10. Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!
11.10. Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.
18.10. Pomoc nám přijde od Hospodina, který učinil nebe i zemi.
25.10. Hle ubožák zavolal a Hospodin slyšel.
1.11. To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!

Myšlenky k evangelium:

- 4.10. Kdybyste měli víru. (Lk 17,5)
11.10. Nikdo se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec. (Lk 17, 18)
18.10. Bůh se zastane vyvolených, kteří k němu volají. (Lk 18, 7)
25.10. Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. (Lk 18, 14)
1.11. Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velikou odměnu. (Mt 5,1-12,a)

Hodové mše svaté a pobožnosti

Kdy a kde	V kolik	Místo
3.10. Tupec	14:00	Kaple sv. Františka z Assisi
18.10. Dolní Újezd	9:30	Kostel sv. Havla
18.10. Podhoří	11:00	Kostel sv. Havla
8.11. Loučka	9:30	Kostel sv. Karla Boromejského
8.11. Uhřínov	15:00	Kaple sv. Karla Boromejského
15.11. Jezernice	8:00	Kostel sv. Martina

Pozdravy z prázdnin:

Otec Petr rozdělil 27.9. na dětské mši v Podhoří ceny pisatelům, kteří si na něj vzpomněli, splnili prázdninový úkol a poslali mu pozdrav ze svého putování nejen po České republice. Sladké kolonádové oplatky získali: Zbončákovi, Pinčekovi, Marta a Jiřka Hašovy a paní Vilímcová. Hlavní sladkou odměnu získali Johanka a rodina Luptovcova a Marta a Jiřka Hašovy. Děkuje všem za nové nápady k putování, příště zas ☺.

Kdy	Kde	V kolik	O co půjde
8.10.	Jez	19:00	eSGěčko – společenství střední generace
9.10.	Hranice:	16:45	Svatost smíření
	Studentský	17:30	Mše svatá
	pátek	19:00	Katecheze na téma: Svatost na dosah
11.10.	Triangl	Mše svaté	Misijní neděle
11.10.	Jez	14:00	Drakiáda – na kopci nad Bořím (mezi Jezernicí a Milenovem) – draky sebou
12.10.	DoÚ	14:00-17:00	Adorační den farnosti, zakončen mší svatou
12.10.	Jez	18:30	Kafeteze – společenství seniorů
13.10.	Pod	17:00	Večeřadlo – mariánské modlitby
16.10.	Pod	12-17:30	Adorační den farnosti, zakončen mší svatou
18.10.	DoÚ, Pod	9:30,11:00	Hodová mše svatá s požehnáním
20.10.	Jez	18:00	Triangl porada na dětskou mši
25.10.	všude	V noci	Dochází ke změně letního času na zimní, pospěte si, ale jen o hodinku ☺
25.10.	Jez	8:00	Dětská mše
25.10.	DoÚ	9:30	Hubertská mše
28.10.	Jez	18:00	Redakce farního časopisu – pokud máte nějaké příspěvky, pošlete je včas

Plnomocné odpustky pro duše v očistci lze získat už před 1. listopadem:

Apoštolská penitenciáře (římská kurie) prodloužila na žádost ČBK dovolení, na jehož základě věřící v České republice mohou obdržet plnomocné odpustky pro duše v očistci už v týdnu před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé.

Pokud tedy věřící z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy v obvyklé době od 1. do 8. listopadu, mohou odpustky pro zemřelé získat již od 25. října do 1. listopadu. Toto dovolení se uděluje na následujících sedm let, tedy do roku 2026.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci jsou následující: (1) daný den přijmout eucharistii, (2) navštívit hřbitov a zbožně se pomodlit za zemřelé (3) a pomodlit se na úmysl Svatého otce; (4) v okruhu těchto dní vykonat svatou zpověď.

+ Mons. Jan Graubner, předseda České biskupské konference

Zpovídání před dušičkami:

26.10. Dolní Újezd v 17:00

28.10. Loučka v 16:00

29.10. Podhoří v 17:30

30.10. Jezernice v 16:30

Dušičkové pobožnosti na hřbitovech:

1.11. Podhoří po mši svaté

1.11. Jezernice v 15:00

2.11. Dolní Újezd po mši svaté

4.11. Loučka v 16:00, pak mše svatá

Adopce na dálku aneb co se děje s naším Manikanthou:

Farnosti Jezernice, Loučka a Podhoří jsou zapojeny do programu Adopce na dálku a podporují chlapce z Indie Manikanthu Maheshe. Poslední dopis jsme od něj dostali na Vánoce a netrpělivě očekáváme jeho vysvědčení. Protože pandemie zasáhla celý svět a omezila školství a dopravu i v Indii, nejsme sami, kdo čeká na nějakou zprávu. Vysvětlení podává ředitel Centra zahraniční spolupráce arcidiecézní Charity v Praze v přiloženém dopise:

Vážení přátelé,

dovolte mi napsat pár slov k současné koronavirové situaci související s programem Adopce na dálku®.

Jak jsme Vás pravidelně celou dobu informovali na našich webových stránkách <https://praha.charita.cz/...ci/>, až na jednu dívku v Indii naše děti nebyly nemocí infikovány. Nicméně tento stav narušil jak školní docházku, tak systém pravidelné korespondence.

Kvůli pandemii COVID-19 se v březnu nečekaně uzavřely téměř všechny školy v našich destinacích (kromě Běloruska). Žáci pomalu začali přecházet na distanční výuku, která měla ale stejně těžký start jako u nás. Nikdo s touto situací nepočítal a nebyl na ni připraven. Navíc v rozvojovém světě určitě nenajdeme tu míru technického pokroku, který by umožňoval vzdělání pohodlně a urychleně přesunout do domácností.

INDIE

V Indii byly školy uzavřeny v březnu, každá škola měla za povinnost zajistit distanční výuku "nějakým" způsobem. U mladších ročníků to řešily především mobilní telefony a zprávy učitelů, u starších potom počítače a internet. V červnu proběhly za přísných hygienických opatření zkoušky: 18. června zkouška z angličtiny u studentů 12. třídy, od 25. června do 3. července pak proběhly zkoušky u žáků desátých tříd. Ostatní děti byly automaticky převedeny do vyšších ročníků.

Situace v Indii je i nadále epidemiologicky velice špatná. Dle posledního rozvolňovacího opatření „Unlock 4.0“ zůstávají vzdělávací zařízení zavřená minimálně do 30. září, avšak s určitými výjimkami. Studenti

od 9. do 12. třídy (II PUC) mohou navštěvovat školu volitelně se souhlasem rodičů od 21. září. Ostatní studují dále distančně.

KORESPONDENCE

Co se týká korespondence od dětí, celý systém byl paralyzován přerušením mezinárodní letecké přepravy. Některé z partnerských organizací stihly ještě začátkem března odeslat připravené dopisy, další je sice podaly, ale dopisy zůstaly na poštách a letištích v zemích odesílatele. Do ČR tak dorazily až v červenci. V současné době by měly být doručeny všechny regulérní dopisy z Běloruska, Ugandy, Zambie a Konga. Na cestě jsou některé z dopisů v Indii, pokud se partnerským organizacím nepodaří odeslat dopisy v nejbližší době, budeme jejich přeposlání řešit elektronickou cestou. Fyzicky by poté byly doručeny spolu s vysvědčením a vánočním dopisem na konci roku. Budeme si moc přát, aby k takovému výpadku poštovního styku již nedošlo a všechny dopisy byly doručeny Vám, dárčům, kteří na ně již takovou dobu netrpělivě čekáte.

Velice si vážím Vaší shovívavosti a zájmu. Děkuji za Vaše postřehy a vlídná slova podpory. Věřím, že se situace bude postupně vylepšovat a pomalu nabere standardní podobu, na kterou jste v programu Adopce na dálku® zvyklí.

S přáním pevného zdraví

Mgr. David Flak, ředitel Centra zahraniční spolupráce

Rok svaté Ludmily:

Dne 1. října proběhlo ve venkovních prostorách Senátu Parlamentu ČR slavnostní zahájení Roku svaté Ludmily. Ten byl vyhlášen na rok 2021, jelikož si budeme připomínat již 1100 let od úmrtí této světky. Proto se rozhodli biskupové Čech a Moravy vyhlásit rok 2021 za **Rok svaté Ludmily**.

Svatá Ludmila se narodila pravděpodobně v roce 860. Díky manželskému svazku s prvním historicky doloženým přemyslovským knížetem Bořivojem stála u samých počátků konstituování českého státu a formování národů budoucí střední Evropy.

Nebyla jen manželkou a ochránkyní rodinného krbu, která přivedla na svět šest dětí. Stala se zakladatelkou vládnoucí dynastie a snažila se ovlivňovat i soudobou politickou situaci za vlády svých synů Spytihněva a Vratislava. Významnou roli sehrála také při výchově vnuka, budoucího knížete Václava, kdy kladla důraz na chlapcovo vzdělání. Právě předáváním

moudrosti a zkušeností zralého věku budoucímu knížeti ovlivnila náš stát na tisíce let dopředu.

15. září 921 byla z příkazu snachy Drahomíry zavražděna na tetínském hradišti Tunnou a Gommonem. Písemné prameny uvádějí, že k tomu došlo nejspíše z politických a náboženských důvodů.

Sv. Ludmila může v dnešní době inspirovat tím, jak přirozeně naplňovala svou úlohu ženy a vychovatelky v rodině, byť pozice ženy v raném středověku byla jiná než dnes. Její život byl v minulosti inspirací i pro výtvarné umění. Především středověká a barokní ikonografie si vybrala motiv babičky jako vychovatelky budoucího sv. Václava. Vždy je zobrazována jako starší žena s atributem šátku, tedy nástrojem své mučednické smrti.

Projekt Svatá Ludmila 1100 let se souvisle věnuje památce svaté Ludmily. Jeho vyvrcholením bude připomenutí výročí od zavraždění svaté Ludmily na hradišti Tetín, které proběhne v roce 2021.

Modlitba růžence:

Svatý Jan Pavel II. jednoho dne pozvedl růženec se slovy: "Toto je největší lék. Modlete se, modlete se a více se neptejte. Všechno ostatní svěřte Matce Boží." A tak i letos, v den svátku Panny Marie Růžencové, ale i celý měsíc říjen, chceme s Matkou Boží Pána chválit, Jemu děkovat a Jemu vše svěřit. To vše modlitbou posvátného růžence. Připojme se.

Příběh k zamyšlení:

VÍLA

(zaslala Zdeňka Pchálková)

Na počátku byla jenom tma. Tma a já. Jenom já. A kilometry dlouhá hedvábná šňůrka, která mě objímala za všech stran. Byla to kukla, ale to jsem tehdy nevěděla. A tak jsem si tak existovala v hedvábném náručí, jen tma a já.

A pak se to změnilo. Nejprve se pár vláken přetrhlo a do mé tmy vnikly jako ostré jehly první sluneční paprsky, které jsem kdy viděla. Bodly do očí a já okamžitě zabránila jejich vstupu ke mně. Vždyť to tak bolelo! A v té tmě je mi tak dobře.

Jenže světlo mi začalo chybět. Když už jsem je jednou viděla, tma mě omrzela a já zatoužila po tom vidět ho znova. A tak jsem se odhodlala, vložila prsty mezi jemná vlákna a začala škubat a drásat. Byl to dlouhý a vyčerpávající boj, toho světla bylo víc a víc, mnohem víc, než jsem si myslela, ale pořád to bylo jen někde venku, neuměla jsem se k tomu dostat. A začaly mi docházet síly. Po tvářích mi ztékaly moje první slzy zklamání a já už myslela, že se budu muset vzdát.

A pak jsem uslyšela Jeho hlas. Byl to ten nejkrásnější hlas na celém širém světě, který se přímo dotýkal srdce a volal si mě k sobě. A já po něm tak

zatoužila, že jsem sesbírala i síly, o kterých už jsem myslela, že je vážně nemám, a vydrala se ven. Tedy, spíše jsem byla z kukly vržena světa plného světla a barev. A byl tam On. Tak úžasný a veliký, že jsem Ho ani neviděla, jen jsem cítila Jeho přítomnost.

Rozhlédla jsem se kolem sebe: Stála jsem uvnitř toho nejkrásnějšího květu, jaký si jen dokážete představit a hleděla na ten nejkrásnější palouk zalitý slunečními paprsky a lemovaný hustým lesem, který kdy v srdci přírody existoval.

A pak jsem se podívala na sebe. Byla jsem tam v tom nádherném světě jako chuchvalec mokrých chlupů. Vlasy rozčepýřené a trčící všemi směry, sukénka byla celá pomačkaná a křídla vlhká a pomuchlaná. Sklopila jsem hlavu. Kazím krásu této louky, pomyslela jsem si zkroušeně a skoro jsem si přála vrátit se zpátky do své kukly.

„Roztáhni křídla,“ promluvil ke mně a vytrhl mě tak z mého smutku. Ihned jsem udělala, co mi řekl.

„Nejde to, Pane,“ odvětila jsem mu zoufalá ze svého neúspěchu.

„Neboj se, maličká, pomohu ti.“

Vzápětí jsem na křídlech ucítila Jeho dotyk. Svou něhou ve mně probudil každou buňku, která procitla a hrála radostí. Cítila jsem se tak šťastně!

Dokud nezačal křídla natahovat a vyhlazovat od všech jejich záhybů. „To bolí, Pane!“ vykřikla jsem a uskočila, abych se dostala z Jeho dosahu. Jenže bez Jeho dotyku jsem byla tak prázdná!

Jen jsem si to uvědomila, jeho prsty začaly opět vyhlazovat má křídla a zvedat je do prostoru od těla. Připadala jsem si jako nahá, vždyť dosud jsem křídla od svého těla neoddělila, a studem jsem svou tvář skryla do dlaní.

„Vydrž, maličká,“ dolehl ke mně Jeho hlas a pohladil mě po duši. Zněl v něm příslib něčeho úžasného a nádherného, a já si řekla, že vytrvám.

A pak najednou přestal.

„Už jsi hotová,“ zaznívala mu v hlase láskyplnost šťastného Tvůrce hrdého na to, co vyhnětl z hlíny. Pak se ke mně naklonil a zašeptal: „A teď... Vzlétni!“

Ta slova mě naplnila takovou touhou, že jsem jen vydechla: „Ano!“ a roztáhla svá nádherná křídla, jak jen to šlo. Uvědomila jsem si, že toužím po létání od chvíle, kdy jsem uslyšela svou první myšlenku.

A pak se do mých křídel opřel vítr. A nebo to byl Jeho dech? Vynesl mě vzhůru nad květiny, nad paseku, nad les a nesl mě stále blíž a blíž k nebesům. A byl tak veliký, že byl pořád se mnou. A má radost byla tak veliká, že jsem ji ani nedokázala vyslovit.

